

Deák-Sárosi László

Szerелеmerdő

Dunavirágzás:
Repül a kérész,
Sebesen illan,
Suhan a vízen
Kimerülésig,
S zuhan a fényre.
Ez a halála.
Csoda e rajzás.
Egyedi, röpke
Ez a tünékeny
Picike szépség.
Szerелеmerdő
Szövede libben,
Zizeg előtted,
Kavarog egyben,
Pepitazölden.
Neve hiába
Duna virága,
Gyökere nincsen.
Repül egy órát,
S közel a végzet,
Csak a petékben
Marad az élet.
Sugara, íve,
Az az időtlen
Szirom örökre
Ragyog a szemben,
Elevenen száll
Arany-ezüst-zöld
Jele örökre,
S e puha képnek
Jele beég a
Poeta doctus
Elevenébe.